

- Nosework kommer snabbt att bli en jättepopulär hundsport, berättade Tullverkets hundsamordnare och gamle Pass På bekantingen Adam Hübinette för mig för något år sedan. Han hade då precis varit iväg och dömt sin första Noseworktävling och på plats sett hur roligt både hundar och förare hade med sin nya hobby. Adam har arbetat professionellt med Specialsökhundar i många år hos Tullverket så han vet vad som krävs att både hund och förare för att bli ett duktigt sökekipage. Pass På har alltid varit intresserade av hundens nosarbete och sökte därför upp Denise Hundkonsult i Vallentuna för att själva gå en grundkurs i Nosework. Denise Persson håller inte bara kurser utan är också själv tävlande i grenen och aktiv som styrelsemedlem inom föreningen Svenska Nose Work Klubben. Nu, våren 2015, när Nose Work har blivit en avtalsansluten verksamhetsklubb till Svenska Kennel Klubben är ju som alltid Pass På:s timing perfekt... Intresserad? Läs vidare..!

Text och foto: Christoffer & Anna Frances

Att Denise har ett stort hjärta för hundar är det ingen tvekan om. Det förstår jag redan när jag talar med henne i telefon och bokar in mig på kursen som ska gå fyra torsdagskvällar i mars-april ute i hennes egna lokaler, Denise Hundkonsult, i Vallentuna.

Än mer uppenbar blir hennes kärlek till hundar när hon inleder kursen med att berätta om sig själv och sina hundar.

- Jag utbildade mig till instruktör hos Hundens Hus och har bland annat hållit en del valp- och klickerkurser. Jag är också engagerad i "Hundar utan hem", som arbetar ideellt med att finna nya hem till hundar i Sverige som behöver omplaceras, men även med irländska gatuhundar som vi placerar ut hos engagerade människor här i landet.

- Mina egna hundar kommer från Irland och den första jag skaffade är en hund som levde ett, vad jag förstår, ganska tufft liv på gatan.

Mr Nosework Ron Gaunt.

- På något vis hänger ju allt ihop och Nosework, eller som det heter i Usa "K9 Nosework", startades av en polisman som heter Ron Gaunt. Han hade sett många omhändertagna hundar som satt i hundstall och var otroligt understimulerade och också var

svårhanterliga för de som skulle ta hand om dem. Att de var understimulerade var säkert också ett av grundproblemen till att många av dessa hundar inte kunde vara kvar hos sina tidigare ägare utan hamnat på hundstall och hade en högst osäker framtid framför sig.

Ron Gaunt började med enkla sökövningar för dessa hundar och såg snabbt hur mycket bättre de mätte mentalt när de fick någon form av stimulans och påföljande belöning. Hundarna blev därmed också mer kontaktable och lätthanterliga för personal och doggywalkers.

Ur detta arbete med hundstallhundarna började Ron att utveckla det som alltså kom att bli starten till en ny hundsportgren som fick namnet K9 Nosework och startade runt 2008.

Framtidsdröm.

- I framtiden hoppas jag kunna få vara med och införa denna bra och roliga aktivitet på t ex olika hundstall här i Sverige. Det är verkligen en jättebra aktivitet och enkel att göra även inomhus och på begränsade ytor, berättar Denise vidare innan hon fortsätter att berätta mer om sporten.

Tävla i Nose Work.

- I Nose Work får hunden använda sitt välutvecklade luktsinne och tränings- och tävlingsmässigt går det ut på att hund och förare söker specifika dofter, i Sverige har man valt hydrolat av eukalyptus, lagerblad och lavendel, i olika miljöer.

- Det finns tre olika tävlingsklasser i Nose Work, NW 1, NW 2 och NW 3. En ny doft tillkommer i varje klass. Hunden prövas i fyra olika moment i varje klass och bedömningen genomförs på tid.

- Behållarsök
- Inomhussök
- Utomhussök
- Fordonssök

Varje moment är värt 25 poäng och den totala maxsumman är alltså 4X25=100p. Om två ekipage har samma slutpoäng så avgör tiden.

En fråga dyker upp om de hundarna som går senare en tävlingsdag följer de tidigare hundarnas sökvägar?

- Nej, svarar Denise. För det första så ser de inte de andra tävlande och varken hun-

dar eller förare får några retningar eller minnesbilder som styr dem. Dessutom är det så mycket dofter av tidigare hundar och förare som finns i sökområdet att den hunden som är inne för att arbeta måste koncentrera sig på sin arbetsuppgift och doft. Allt annat kan och måste sorteras bort om de ska komma till träff och resultat.

Lågstadiet NW Klass-1.

I denna klass går det så kallade Behållarsöket bland papperskartonger eller boxar och det kan vara mellan 12 till 20 stycken. I Fordonssöket finns doften gömd bland upp till 3 personbilar.

Mellanstadiet och Högstadiet NW Klass-2 och 3.

Här kan doften i Behållarsöket vara gömd i till exempel sugrör eller ballonger. I Fordonssöket kan det variera mellan lastbil, husvagn, personbil och fyrhjuling och det kan vara upp till 4 fordon i "tvåan" och upp till 5 fordon i "trean".

Söktiderna i de olika klasserna bestäms i dagsläget av arrangören och kan variera något, men ansvariga inom SNWK berättar för Pass På att maxtider för sökuppgifterna antagligen snart kommer att skrivas in i regelverket.

I Klass 2 och 3 finns det även störningsdofter i sökmomenten som till exempel mat utplacerade.

Tolv månader.

Hunden ska vara minst 12 månader gammal för att få tävla och för att få tävla krävs dessutom att hunden har ett godkänt så kallat Doftprov. Alltså att hunden vid ett tidigare test har visat att den klarar av att identifiera och finna doften som gäller för respektive klass. Om hunden klarar Doftprovet får den ett intyg på detta som gäller livet ut.

När hundarna både vid Doftprov och tävling ska markera att de har funnit en doft och var den är placerad ska detta visas med en tydligt markering som talar om för föraren att hunden är klar med sitt jobb och därmed kan föraren tala om för domaren att markering har skett.

I Klass-1 ska hunden komma ända fram till doftkällan för att det ska räknas som en tydlig markering!

I de högre klasserna kan doftkällan vara dold och därför krävs det ej att hunden är nära, utan bara att markering är tydlig för både förare och domare.

Hund som krasar på doftkällan får poängavdrag. Hund som rastar sig i sökområdet diskvalificeras.

Doft-hydrolat.

Vid både träning och tävling används endast en (1) droppe av den doft-hydrolat som gäller för klassen. Under tävling förstärker man med jämna mellanrum doften/källan eftersom tävlingsdagen ofta är lång och doft-hydrolatet är flyktigt. Det ska ju vara rättvisa förhållanden för alla tävlande.

Träningsdag 1.

Nu när vi har fått lite bakgrund till hur Nose Work startade och hur det fungerar tävlingsmässigt så är det äntligen dags för vårt första egna träningspass och introduktion till denna nya spännande hundsport och aktivitet.

Brokig skara hundar och förare.

Vi är sex stycken som går Nose Workkursen hos Denise Hundkonsult och det är minst sagt en brokig skara hundar och dito förare.

En tolvårig pumi som avslutad sin agility-karriär men fortfarande är arbetsuguen.

En tioårig malinois som provat det mesta inom bruks och nu söker nya utmaningar liksom sin matte.

En ung aussie och en dito weimaraner som är sin mattes högst aktiva jakthund.

En blandis, som inte bara tränar Nose Work och sökuppgifter utan även att kunna träna koncentrerat i grupp med andra hundar.

Min egen Ulva är, som säkert är bekant för läsekretsen, en schäfertik nyligen fyllda 5 år och full av energi. En duktig nosarbetare i spåret där hon bland annat gjort utmärkta 92/100 poäng i ett så kallat FH-2 spår, men nu ska vi testa på nya aktiviteter.

Denise kartongförråd.

Få personer kan ha så många tomkartonger hemma som Denise, som har fyllt hyllmeter efter hyllmeter med pizzakartonger och andra papplådor i sin träningslokal i Vallentunatrakten. Alla dessa behövs eftersom hon placerar ut minst ett tjugotal kartonger på golvet för vår första sökövning under kursen.

I en av kartongerna kommer Denise att gömma en go'bit som belöning för hunden när den väljer rätt gömma.

- När vi nu börjar vill vi gärna att hunden får en snabb träff och hundarna går gärna i det här läget på en minnesbild av vilken kartong jag senast höll på med, förklarar Denise. Även om hunden går på en minnesbild så vill jag gärna att den här kartongen ligger ganska långt bak så att hunden tidigt får lära sig att metodiskt leta och söka sig fram till doftkällan. För att hjälpa till att skapa en bra minnesbild hos hunden kommer jag att försöka skapa lite mystik vid just belöningslådan.

Hjälp blir lätt stjälp.

- Om din hund stannar upp i sökarbetet och vänder sig om till dig och "frågar" om

hjälp, så titta bort och ge den ingen hjälp. Efter en liten stund kommer då din hund att självmant återuppta sökarbetet.

- Om det inträffar, att din hund har problem att lösa uppgiften, gör vi bara om det hela med en ny men mycket enklare sökuppgift, så att din hund får fullträff och därmed kommer till snabb belöning, mår Denise.

Seek and thou shall find...

Under den här första kurskvällen får våra hundar göra en hel del behållar-/kartongsök och är allt lite yra i mössan och trötta när det är dags att åka hem efter de två kurstimmar.

Träningsdag 2.

Redan den andra träningsdagen var det dags att börja träna in doft nummer 1, eukalyptus. Men innan vi med Denise hjälp började de allra första inlärningsstegen av doft, var det dags att sätta igång våra hundar med lite påminnande upprepningsövningar från den första kvällens behållarsök.

För vår del innebar det att Denise ville försäkra sig om Ulva ska lära sig att slå på nosarbetet direkt när hon får en uppgift och därför skulle vi repetera med tidiga gömmor bland behållarna.

Samma typ av träning har vi ofta provat i både lydnamsmomentet

"vittringsrapportering" och i spårarbetet.

I vittringen kan Ulva lätt rusa in i momentet och bara plocka upp en pinne, vilken som helst, och tro att det leder till en nöjd och glad husse och belöning. Men om hon inte är koncentrerad och har startat nos och analysarbete blir det ju bara att plocka på måfå, vilket sällan eller nästan aldrig leder till belöning. Här kan jag strö lite godis bland vittringsrapporterna för att starta upp nosen att finna gobitarna och när de är slut plockar hon ganska enkelt den vittrade eller doftande apporten.

I spåret är det ju nödvändigt att hunden startar näsan direkt vid spårflaggan eller i uppletandet av ett spår i en så kallad upptagsruta. Det är ju just där som de samlar in den doftinformation de behöver för att kunna utarbeta spåret och därmed också kunna diskriminera andra ovidkommande dofter.

Men listiga och kanske erfarna spårhundar har lärt sig att "om jag väl är på spåret" brukar det vara lugnt ett tag innan det kommer apporter och vinklar. Därför kan jag ibland passa på att lägga en apport eller en vinkel redan efter några meter för att hålla min hund vaken och alert på att vad som helst kan hända när som helst, så var koncentrerad och ha nosen påslagen hela tiden!

Back to Nose Work prt 2.

Denise börjar med att berätta att de hydrolat man valt att arbeta med i Sverige är bi-produkter som utvinns när man ångdestil-

Nose Work

Denise kan verkligen skapa mystik vid behållarna!

Tidig träff i början av träningen är viktigt.

Tydligt märkta behållare gör det lättare för hundarna, eller..?

Change of behaviour = det ögonblick hunden gör en upptäckt och växlar mellan grov- och finsök, vilket tydligt kan avläsas på kroppsspråket och signaler.

Hmm, här är något!

Belöningsplaceringen precis vid doftkällan är viktig.

lerar t ex eukalyptus och då får destillerat vatten med rester av den eteriska oljan som då också har behållit den ursprungliga växtens egenskaper och den för sammanhanget i Nose Work viktiga doften.

- Förvara hydrolatet i kylan och hantera det helst med engångshandskar när du ska preparera sökövningar, manar Denise.

- Använd gärna rengjorda glasburkar med hål i locken när du sedan lägger ut en doftkälla med en droppe hydrolat på en Topp, som du hanterar med pincett för att inte få doft på händerna.

- Glasburken gör att inte platsen där du lägger ut doftkällan inte riskerar att bli kontaminerad, vilket skulle försvåra vidare sökövningar i samma lokal.

- Kom ihåg att diska burkarna noggrant i varmt vatten utan diskmedel och absolut inte i maskin och ta bort eventuell plast under locken, annars riskerar du att få för hunden störande dofter.

- När vi sen börjar träna in doften så placerar vi ut burken bland kartongerna, precis som tidigare och förstärker detta med att lägga en godbit ovanpå locket. Långsamt kommer då hunden att börja förknippa doften av godbit och eukalyptushydrolatet. När hunden markerar att den hittat köttbulle/hydrolat och är mitt över burken med nosen så beröm och förstärk snabbt belöningen med en godbit ur din hand precis ovanför burken.

- Här är det extra viktigt med belöningsplaceringen och att den verkligen kommer ovanför burken så att inte hunden när den lär sig känna igen en doft då snabbt vänder sig mot dig som förare eftersom den vet att godiset kommer ifrån din ficka, fortsätter Denise att berätta medan vi ivrigt antecknar och lika ivrigt väntar på att få komma igång med de praktiska övningarna.

Ulva söker eukalyptus.

De första söken vi gör är upplagda precis som dag 1, men med den skillnaden att det nu ligger en glasburk delvis dold bland behållarna och ovanpå burken ligger en gobit. Hundarna går här fortfarande på gobitsdoften, men börjar snabbt lägga ihop gobit+doft och för varje lyckad upptäckt förstärker vi som sagt belöningen med att hålla fram en extra go-bit precis ovanför hydrolatburken. B-e-l-ö-n-i-n-g-s-p-l-a-c-e-r-i-n-g! För att undvika kontaminering av behållarna är den som Denise använder till gömman också noggrant uppmärkt.

Vid de två första söken var Ulva lugn och samlad, men redan till det tredje varvade hon upp i förväntan över att få komma igång med att söka-finna-belönas! Snart nog insåg hon att det bästa och snabbaste sättet att hitta rätt var att arbeta lugnt och koncentrerat och hon växlade därför snabbt ned igen.

Minnesbilder.

Våra hundar använder sig gärna av minnes-

bilder och går därför ofta tillbaka till det ställe eller behållare där de senast fick bingo och utdelning. De kan även lätt gå till den behållare eller det föremål som de sett en träningskamrat eller figurant vidröra senast.

När vi hade kört ett antal sökuppgifter i golvhöjd flyttade Denise upp några av behållarna på stolar för att vi redan tidigt skulle lära in hos våra hundar att börja söka även på höjden. Tävlingsmässigt är den generella riktlinjen för maxhöjd på doftkällan upp till 1,20 meter.

Hemläxa.

Vi hade stränga order om att träna hemma mellan kurstillfällena och det var ju inte det lättaste att hitta tid och plats till. Men till slut hade jag en kartongsamling, en hund, en glasburk, lite godis och en tom kontorsyta och kunde sätta igång.

Det var ingen tvekan om att Ulva hittade burken varje gång hon fick en sökuppgift. Men om hon gick på eukalyptusdoft, godbit eller om hon helt enkelt bara sökte på min doft på burken, kunde jag inte avgöra? Tvivel såddes och jag var tvungen att fråga Denise redan samma kväll.

- Det är klart att hundarna kan söka efter just människovittringen som om vi inte är noggranna är koncentrerade på just doftkällan eller glasburken. Därför är det viktigt att när ni lägger upp en sökbana också är noggranna med att ta på och vidröra så mycket som möjligt i lokalen så att det finns människodoft överallt.

Träningsdag 3.

Den här skärtorsdagskvällen ska vi träna vidare på eukalyptusdoften och att söka i ett mindre utrymme samt att redan från start rikta in hunden till den del av ett område som vi vill att den ska börja söka av. Men först några raska påminnelser för våra hundar med snabba träffar precis innanför dörren till lokalen vi ska öva i och godis placerat vid doften.

Eftersom vi själva vet var doftkällan finns är det enkelt att välja och visa med en tydlig handpåvisning var vi vill att hunden ska börja söka.

Change of behaviour.

Precis som i en uppletanderuta kan det vara bra att lägga upp en söktaktik eller strategi för hunden att börja jobba efter. Här kan det ju vara lämpligt att försöka lära sig att ta hänsyn till miljö och eventuella hinder och om det är en kraftig ventilation i lokalen. Även temperaturen i lokalen kan avgöra var eller på vilken höjd hunden först kommer att känna av (= change of behaviour) att det finns en intressant doft i lokalen.

Svårare och svårare.

Hela tiden ökar Denise utmaningen för våra hundar och flyttar runt en av rummets fyra stolar, den med doftkällan, till nya

platser i rummet. Här blir det än mer uppenbart hur lätt våra hundar tar till sina minnesbilder och ofta börja med att leta på det ställe och stol som senast gav vinst. Min egen Ulva visar sig ha ett bra minne och återvänder gång på gång till det senaste utdelningsstället. Men när hon inte får vinst så enkelt kommer hon snart igång i riktiga sökslag och alla löser sina uppgifter på ett bra sätt. Några hundar stannar upp och frågar sin matte om hjälp, men när den uteblir återgår hunden till att börja arbeta igen och löser snart nog uppgiften.

Avslutning.

Det näst sista sökandet denna kväll blir en liten utmaning i och med att hundarna ska söka på en liten möbeltass med hydrolatdoft som Denise placerat mellan två bord som satts ihop.

- Tänk även här på sökstrategi och taktik manar Denise. Försök att tänka på hur ni ska placera er själva för att på bästa sätt kunna belöna hunden vid doftkällan utan att på något vis locka den att vända sig bort från "mitt-i-prick".

Belöna hittandet och inte markerandet!

Kvällens allra sista sökuppgift blir ute i den större lokalen med ett behållarsök och den här gången gäller det att med tajming belöna just det ögonblick hunden finner doften, alltså alldeles innan den ska till att markera.

- Det måste vara värt något att bara finna eller detektera en speciell doft för hunden och därför gör vi denna övning. Vi riskerar visserligen att sabba lite av den noggranna markering och belöningsplacering vi arbetat fram, men den går snabbt att arbeta tillbaka igen, avrundar Denise innan det blir dags att säga hej och Glad Påsk.

Träningsdag 4 och "doftprov".

För att få tävla inom Nose Work måste din hund ha gjort ett godkänt så kallat "doftprov" där den visat att den kan identifiera eukalyptusdoften och markera denna korrekt. Ett doftprov döms av en godkänd Nose Work instruktör eller domare och skrivs in i hundens papper och gäller sedan livet ut.

Dag 4 på kursen stod just ett träningsdoftprov på kursplanen. För de som var intresserade av att i framtiden tävla vidare skulle det också den 26 april arrangeras ett riktigt "doftprov" i Denise lokaler, så ett rejält träningspass på detta var inte att missa.

Mer hemläxor.

Under påsken skulle det helt klart tränas Nose Work på landet och om jag tidigare varit fundersam på om Ulva eventuellt gick på min vittring på burken med eukalyptusdroppen, så fick jag snart nog bevis på att så inte är fallet. Hör här...

Vi började träningen upp i gäststugan med några enkla påminnande sök på glasburk med hydrolat förstärkt med godisbit

Nose Work

ovanpå. Efter några lyckade markeringar var det dags att öka svårigheten med det klassiska möbeltasstricket, gömd bakom en extrasäng. Glasburken satte jag ut i skogen bakom gäststugan för att den i-n-t-e skulle vara i vägen. Laddat och klart för aktion alltså. När jag hämtade Ulva för att sätta henne på en ny sökuppgift inne i stugan drog hon direkt till glasburken i en bra bit bort skogen! Klantigt av mig, men också lärorikt att se hur försiktigt och noggrant man måste hantera doftmaterialet för att förstöra eller försvåra för hunden eller träningskompisarna. Om jag belönade Ulva för hennes tilltagsenhet? Det kan du ge dig f-n på!

Utesök.

Några dagar senare tog nyfiken återigen överhanden över mitt sunda förnuft och vi provade på ett utesök i trädgården där doftkällan kom från en kvarts möbeltass med den klassiska droppen eukalyptushydrolat fäst på en av våra tre stora odlingsbäddar. Även här löste Ulva uppgiften galant och fick lite nya utmaningar i och med att utemiljön och vindströmmar gjorde att doften flyttade sig betydligt mer än inomhus och för att få till en direktträff krävdes en viss arbetsinsats.

Gammal är alltid äldst..!

Efter Ulva var det dags för The Grand Ol' Lady Duxa att få göra lite Nose Work. Men en fin gammal dam som Duxa kommer inte att söka efter något hydrolat,, här var det Mamma Scans köttbullar som gällde. Även det en alldeles utmärkt form av specialsök!

Yr i mössan.

Vårt nästa träningspass blev ett hastigt påkommet näsarbete i kontorsmiljö. Efter några lyckade sökuppgifter bland grupprum och bokhyllor kom jag på den, just då i alla fall, briljanta idén att låta Ulva söka i en kontorslokal där några av mina kollegor fortfarande satt och arbetade. Jag skulle lägga ut en Tops-top med hydrolat på ett knepigt ställe och även inrikta vår träning på att lägga upp en söktaktik genom att verkligen styra Ulva till var och vilka ytor jag ville att hon skulle söka av.

Men enligt den gamla brittiska devisen om att "The best laid plans of mice and idiots often go astray", begick jag den inom Nose Work klassiska dödssynden att spilla en droppe hydrolat och det dessutom på en heltäckningsmatta! Jag fortsatte dock obekymrad om vad som snart skulle inträffa och lå även ut Tops'en med en pincett.

När jag sedan hämtade Ulva och tog in henne genom dörröppningen så gick hon i spinn av all den doft som svävade runt från droppen som jag spillt ut några minuter tidigare och då var det här ändå en 75-80 kvm stor lokal.

Någon kontrollerad arbetsorder från husse blev det ju aldrig tal om. Ulva drog igång ett rejält grovsök och jag hängde med bäst jag kunde. Snabbt, snabbt ringade hon in arbets-

platsen runt min kollega och dök ned på mattfläcken där jag spillt. Ett enda rätt gjorde jag i alla fall och belönade henne med en så god belöningsplacering jag bara kunde!

Höga höjder.

Under några träningspass arrangerade jag några höga doftgömmor för Ulva. Hon hade inga problem med att finna gömman men hade vissa problem med att komma till markering. När osäkerheten smög sig in hos henne om hur hon skulle agera, upptäckte jag att hon tenderade att vilja sittmarkera doften. Märkligt tänkte jag, hon har passiva liggmarkeringar i spårarbetet, men sittmarkeringar har vi aldrig tränat eller hon visat tidigare.

Alltså dags att ta kontakt med en expert i ämnet och vem bättre att fråga än hundsamordnaren för Tullverkets narkotikasökhundar och tillika SNWK styrelsemedlemmen Adam Hübinette. Hans svar kom blixtnabbt på mailen.

Adam svarar.

- Hej. Kul fråga. Det är rätt vanligt att hundarna väljer att sitta på högre gömmor. Vi inom Tullverket brukar vilja att hunden, i de fall de kommer åt källan, också markerar vid källan men accepterar ett sitt i överriga fall, men vi jobbar ju mot en frysmarkering och inte en sittmarkering.

- Om du önskar att hunden markerar vid källan så föreslår jag att du, vid de tillfällen hon väljer att sitta fast hon kommer åt källan, helt enkelt väntar ut henne tills hon går tillbaka för att konstatera vart källan är, vilket de flesta hundarna gör om de inte får sin förstärkning inom vad de anser är en rimlig tid. Då är det viktigt att hunden får belöning när den rör sig mot källan, men då så nära källan som möjligt och inte när den rör sig från källan. Viktigt med timing i det skedet.

- Om du har otur så väljer hon istället att lämna gömman efter sitt sittande om hon inte fått sin förstärkning och då finns det andra problem som är viktigare att jobba med än själva markeringen.

- Om du vill ha en sittmarkering så är det absolut ett bra sätt att börja göra det på. Det vill säga göra gömmor som bjuder in till sittmarkeringen och att hunden också får fatta ett eget beslut på att göra den sluthandlingen. Ju fler egna beslut hundar tar och ju mindre "lydnad" vi lägger i sökdesto bättre blir hunden på beteendena och får ett bättre "flow" i sök och markering. Det är dock viktigt att man snabbt flyttar ner gömman till hundens "komfortzon" det vill säga där hunden helst lägger ner sitt sökarbete för annars är risken att hunden markerar alldeles för långt från källan eftersom den fått för många förstärkningar för långt från källan. När hunden sedan är trygg i markeringen så placerar man gömman utanför hundens

normala komfortzon. Ju mer rutinerad hunden är dessutom större komfortzon har hunden.

Skarpt läge - Doftprov 26/4 kl 16.00.

För att få göra ett doftprov hos Svenska Nose Work Klubben krävs det inte bara en hund och en tränad sådan, utan även att man är medlem i just SNWK. Med alla papper i ordning var det så äntligen dags att bege sig av, igen, till Vallentuna och Denise Hundkonsult som alltså skulle stå som arrangör av doftprovet. Sanningens minut var här. Hur skulle det gå?

Tolv behållare i två rader.

Sökbanan som Denise och kollega Lotta Bauer hade lagt upp bestod av 12 kartonger/behållare på golvet i två rader med 1,20 meter mellan varje. Maxtiden 3 minuter och klockan startades i och med att hundens nos var över startlinjen.

På mitt kommando for Ulva iväg in i rummet och började med att kolla in Denise och Lotta. Efter en mycket kort hälsningsfras gick hon över till att söka rätt högt längs ena långväggen och sedan raskt över till nästa vägg. Aha, tänkte jag, vi tränade ju igår kväll på höga gömmor, men samtidigt som tanken dök upp i mitt huvud förstod Ulva att denna dag var det ett lågt mål hon skulle vara ute efter och började att söka av en 3-4 behållare.

Blixtnabbt växlade hon över till den andra raden och gjorde efter några sekunder en mycket bestämd markering mot en av behållarna.

- Markering, ropade övertygad om att Ulva valt rätt och visst hade hon gjort det, vilket snabbt kvitterades av Denise och Lotta så att jag kunde belöna min duktiga hund. Med intyget påskrivet om att Ulva klarat doftprovet för Klass 1, Eukalyptus, är vi nu alltså klara för tävlingsstart.

Tävla eller träna Nose Work.

Vad jag framför allt har kommit på under våra månader av Nose Work träning är hur många roliga och mentalt stimulerande sökuppgifter jag kan ge min hund i vardagen oavsett om vi bara tränar som aktivitet eller tränar för tävling.

Jag har också träffat på en hel del äldre hundar som tävlat mycket inom både bruks, lydnad och agility och nu på ålderns höst tillsammans med sina förare får en ny roligt aktivitet att hålla igång med när kanske inte orken och benen längre bär för agility eller sökskogen.

Självklart finns det ännu fler unga hundar som kör Nose Work och det är verkligen en rolig hundsport som passar både förare och hundar oavsett ålder.

Våga prova själv, det är lätt att komma igång! Men gör det tillsammans med en duktig instruktör, precis som jag gjorde, så att du och hunden, som i all annan hundsport, tränar in grunderna korrekt redan från början. Lycka till.

Ulva har upptäckt doftkällan.

Osäker på att markera högt och sätter sig.

- Det är rätt vanligt att hundarna väljer att sitta på högre gömmor. Vi inom Tullverket brukar vilja att hunden, i de fall de kommer åt källan, också markerar vid källan men accepterar ett sitt i övriga fall, men vi jobbar ju mot en frysmarkering och inte en sittmarkering. Om du önskar att hunden markerar vid källan så föreslår jag att du, vid de tillfällen hon väljer att sitta fast hon kommer åt källan, helt enkelt väntar ut henne tills hon går tillbaka för att konstatera vart källan är, vilket de flesta hundarna gör om de inte får sin förstärkning inom vad de anser är en rimlig tid. Då är det viktigt att hunden får belöning när den rör sig mot källan, men då så nära källan som möjligt och inte när den rör sig från källan. Viktigt med timing i det skedet. - Adam Hübinette hundsamordnare Tullverket

Belöningen uteblir, Ulva agerar självständigt igen.

Träff, belöningen kommer vid doftkällan.

Ovan: Ulva får B I N G O. Nedan: Vittringsrapportering är en annan form av nosarbete och doftdiskriminering.

